

స మా లో చ న

జగతిలో మానవజన్మము నొందుట దుర్లభము. అట్లు
 లభించిన మానవజన్మమును సక్యపథ గామియై, సుందర ఓహో
 పాసియై, సర్వమంగళ నిరముగా నోసరించుకొనుటయే మను
 జుల పరమ లక్ష్యము. ఈలక్ష్యము పొందుటకు జ్ఞానము గాని
 లయును. జ్ఞానసంపద నాజ్ఞించుటకు బ్రహ్మచర్య పవిత్రవ్రత
 కీర్తనవగర్భంబు ఇట్టి బ్రహ్మచర్య వ్రతమాచరించుటకు సమగ్ర
 మగునియమములు గల గ్రంథములు తెలుగులో నెక్కడ వలేవు.
 ఏవోయున్నగ్రంథములు పెద్దవియై చదువరులకుదలబడువుగానుం
 డుట వలన తత్సవియంతలాభ కారిక లేక పోయినవి. ఈలోపము
 ను గ్రహించి “బ్రహ్మచర్య” మను యోచిన్ని కృతిని శ్రీసుబ్బ
 చైతన్య స్వామిలవారు సింహినుడి యలతిమాధ్వలతో తె
 నిగించి తెలుగు వారిమన్ననకుఁబాతువైరి. పాఠముచిన్నది
 ప్రతిభలో పెద్దది.

నేను 1945 మే నెలలో బెంగుళూరుకు వెళ్ళియుంటి
 ని. అచ్చట వైశ్యకులచింతామణిసనాతనాచారపరాయణుల న
 గుశ్రీకొంపరపుసుబ్బయ్య శ్రేష్ఠిగారినిదర్శించు భాగ్యము లభిం
 చినది. అప్పుట్లో శ్రీసుబ్బయ్య శ్రేష్ఠిగా రస్వస్థులుగా నుండిరి.
 అట్లుండీయు, శ్రీశ్రేష్ఠిగారు తన నిత్యకర్మ కలాపముల సుం

తయు విడవాడక సక్రమముగా నిర్వహించుచుండిరి. శ్రీవారి
యాత్రికశాబ్ద ప్రశంసార్థమైనది. ప్రతిదినము వేదాంత శ్ర
వణమువిడవలేదు పండితశ్రీ M. V. రాఘవేంద్రాచార్యస్వా
మిగారు శామరచించిన “శ్రీలక్ష్మయోగవాసిష్ఠసంగ్రహ”
మును నేను చదువుచుండగా శ్రీరావీంద్రగారు శ్రేష్ఠి గారికంద
లి యర్థమును విశదీకరించుచుండిరి. శ్రీశ్రేష్ఠిగారు వ్యాధిగ్ర
స్తులయ్యు తత్త్వవిచారణ యందున్నట్లు యానంద మనుభ
వించుచుండిరనుటయో యతి శయోక్తివాద ఆగ్రహశ్రవణము
పాసమాప్తి యగుటకు నెలకొనుటైనది. ఆగ్రహ పరనపరిస
మాప్తి యనంతరము శ్రీశ్రేష్ఠిగారు పాత్రములో విషయమంత
యు తుచితప్రకముచ్చుకొనిరి. దీనివలన శ్రీవారుమననము
గావించుటలో శ్రేష్ఠిగారి నానందము విస్మయపరిచి కదా!
కాంక్షాతీతి మగ్గులు లాఘవకరించిన “బ్రహ్మచర్య” మనుపా
తమును శ్రీశ్రేష్ఠిగారికి జేసి వినిపించుచు టిని శ్రీశ్రేష్ఠిగా
రికి చిరకాలము నుండియు బ్రహ్మచర్య వ్రతకమపహరము
నకనువగు పాత్రమును బ్రచురింపవలయుననికుతుమాలముండు
టయు, నాలోకమీకృతీసంతానముపరిపాలించినదనియుముచ్చ
టించి దీనియుద్రణ కృత్యవీధి రము వహింతునని నాగోవిన్న
వించిరి. ఈకార్యము చిరకాలములో కాఁపురుషుడు గావించు
నని యాశించితిమి. కాని దైవప్రాతికు ల్కమువలన 3-10 45
న శ్రీశ్రేష్ఠిగారు పంచత్వ మందిరము పినుగువంటివార్త వాగ్దా
పత్రకముఖంబున గాంచి పేరుతో సానుభూతివెల్లడించితిమి కా
ని శ్రీశ్రేష్ఠిగారి దృఢసంకల్పప్రభావమయోఘమైనది శ్రీశ్రేష్ఠి

గారి భావము లక్షత్రతరస్నమగు శ్రీ కొ॥ సుబ్బరావు B. A
(Hons.) గారి మూలమున రూప కల్పనమును బొందినది
“యథా పితా తథా పుత్రః” యనెడి ప్రాచీనోక్తి సహస్రభా.
వృథాకాదుగదా! సజీవమగు నార్య వాఙ్మయ శ్రీకి నమో
హాకములు.

ఈ “బ్రహ్మచర్య” పాత్రమున రసవీర్యగుణ లక్షణ
ప్రభావము సోపపత్తికముగా నిర్వచింపఁ బడినది. ఈకృత్రిమ
హ్మచర్య వ్రాదీక్షా కరాయణలకు సప్రణయోపాయనము
తీనిమలన లోకముబాగు పడినచో గ్రంథకర్త గారికిదియేవజ్రమ
ణిమయమకుట ధారణమగుననుటలోయతిశయోక్తి కాదుకదా
నిత్యపూజ్ఞానుగు ప్రసంగతత్వప్రథ యికార్య నిర్వహణ
మునకు నియుతయై జగతిని, నిత్యకల్యాణ కాంతుల నిండాల్లు
గా ప్రవహింపఁ జేయుగాత!

ఈ పాత్రమును వెలుగునకుఁ దెచ్చిన కీ॥ శే॥ కొ॥
సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠిగారి కుటుంబముచు పరమేశ్వరుఁడు కృపతో
పీక్షించి సురక్షింపగాత.

లోకాస్స మస్తా స్సుఖిరోధవంతు.

ఓం కాంతిః శాంతిః శాంతిః

శ్రీవేంకటేశ్వర సంస్కృత

కలాశాల నిరుపతి.

చిహ్నము జిల్లా

26-12-1945

ఇట్లు

సాధు జన విధేయుడు

సూర నారాయణగుప్త

న్యాయశిరోమణి విద్యాధి.

బ్రహ్మచర్యము.



“బ్రహ్మచర్యేణ తపశా మృత్యుముపాఘ్నత” (అశ్వ
ము) బ్రహ్మచర్యముచేసి తపస్సుచేతనే దేవతలు మృత్యు
వును జయించిరి.

ఏ దేశమున బ్రతిమొక్క బాలునకును బ్రహ్మచర్య మని
వాన్యముగానుండెనో, ఏదేశపుజాతికి నొన్నత్యమునుగూర్చి
నియమితములైన నాలుగాశ్రమములలో బ్రహ్మచర్యాశ్రమ
ము ప్రధానమైయుండినో, అయ్యయో! అట్టి యీ భారత
దేశమున నట్టి బ్రహ్మచారిలకు సాబసించిన యీ భారత
జాతియందు బ్రహ్మచర్యము శూన్యమైపోయెనే! ఏదేశపు
బిడ్డలు నైతము సింహములతోబాటు ఆపగొనుచుండిరో,
ఏదేశపు శిశువుల సావధుర్బరముచేరఁ బర్యవేశింపరు చూడ
మగుచుండెడివో! అట్టి విద్యమే ప్రధానముగాఁ గల యీ భార
తదేశము నేడునిర్వీర్యముయైపోయెనే! బలహీనమై పోయెనే!
అక్కటా! ఎంతటిదౌర్భాగ్యము దాపరించెను! నేఁడీ దేశము
న అక్షులకొలది బాలురు బ్రహ్మచర్యవ్రతము నుండి భ్రష్టులై
యావనావస్థరాకమునుపే మనవర్షము గా విగ్రమును
నష్ట పఱచుకొని బుద్ధిశక్తి, బలము, తేజస్సు, ఉత్సాహ

మును గోల్పోయియున్నాడు. లక్షలకొలది యవకలు పాలు
రకముల దుర్వాప్యధులతో, బీజింపఁబడుచున్నారట. లక్షలకొ
లది యవకలు దిక్కు లేని తల్లిదండ్రులను, యవకులగు
స్త్రీలను దుఃఖ సముద్రమున ముంచివైచి తాము మృత్యునిచా
లగుచున్నారు. సంయమము, నియమము సాధనసాధన, సు
ఖము మనుష్యత్వమును తీసి నిష్టమపై పోవుచుండెనుగ
దా! ఇట్టి దుర్దృష్టాగ్రస్తమగు నీ దేశముయొక్క రక్షణము బ్రాహ్మ
చర్యవ్రతముయొక్క పునఃప్రకాశచేతనే కాగలదు. ఇట్టియీ
విషయమును గూర్చి స్త్రీగృహములను సత్పురుషులను స్వా
నుభవములను నాధారముగఁగొని ఈచిన్ని పుస్తకమును
వ్రాయఁదలంచితి.

మనజీవితలక్ష్యము దానికి సాధనములు.

పూర్వులగు మన బుద్ధులును మునులును, సుఖాన్వేషణ
కయి ప్రయత్నముఁ జేసిచేసి మిగులగొప్పయనుభవముతో “శా
శ్వతసుఖప్రాప్తి కేవలము ఒక్క పరమాత్మ జ్ఞానమునందేకలదు.”
అనడి సిద్ధాంతమును ధ్రువపఱచిరి. ఇదియేమానవజీవితమున
కుఁజివరిలక్ష్యము. దీనికిఁ బైనిక ర్తవ్యమింకొక పీడియులేదని య
ర్థము. ఎంతవఱకైతే మనుష్యుడు భిన్నభిన్నముగానుండు జగ
త్తునందంతటను ఏకమై సర్వవ్యాపకమైయున్న పరమాత్మను జేరి
జ్ఞాననేరఁచు, అంతవఱకు సంపూర్ణముగఁ దనయొక్క దుఃఖ
వృత్తిగానేరదు. ఇందువలనమనుష్యవశు గ ర్తవ్యమేమి? యశ.

అద్వితీయమై నిత్యమై సర్వకాలముననున్నట్టి సచ్చిదానందమును జేయుచు యెఱుఁగెనులకే మనకు భగవంతుని గ్రహము ద్వారా దేవతలకును గుర్తింపమైన యీ మానవదహము సామ్రాజ్యమైనది, కాని యది సుఖముగా సామ్రాజ్యమగునట్లు? దీనిని మిత్రమయ్యే మన పూర్వులు నాలుగశ్రమముల విధించిరి. మఱియు నా విధానమున సుసారక్షేత్రముననుండియు నెవ్వధమైన బాధయు లేకయే మరుష్యుడు క్రమముగా గమ్యస్థానమునకు దార్ఢ్యముననుకూల ప్రయాణమున జేయఁ గలుగునట్లు ఏర్పాటు గూడఁజేసిరి. ఆరంభమునుండియు దేనిచేతఁ బ్రహేయమున ఆర్యబాలకుని హృదయముననుండును బ్రహ్మప్రాప్తియనెడి లక్ష్యము స్థిరముగానుండిపోయి సంయమము, నియమ పూర్వకముగా నుండి యాతఁడు దానికి నుపయోగపడు నన్నివిధముల శిక్షతో, “దరిఫీదు” గాఁగలఁడో, అట్టి కట్టుబాట్లుగూడఁ జేసిరి. ఇట్లకట్టుబాట్లుగల యాశ్రమములలో మొదటిది బ్రహ్మచర్యాశ్రమము. ఎన్నఁడీ యాశ్రమమునకు సంబంధించిన కర్తవ్యకార్యమునంతయుఁ బూర్ణమొనర్చి తేజోవంతుడైన నా యువకుఁడు బ్రహ్మచర్యముయొక్క కఠినపరీక్షయందు తీర్గుడు గాఁగలుగునో అప్పుడు వానికి మిగుల ద్యౌగపూర్ణమైన తెండవదియగు గృహస్థాశ్రమముననో బ్రవేశించుట కధికారము గలుగుచున్నది. మఱియు నీటఁగూడ నతఁడు బ్రహ్మప్రాప్తియనెడి లక్ష్యమును నిరంతరము దృష్టియొ

శుశ్రూషకాని విశాలహృదయముతోఁ దనకు ధర్మబద్ధముగా నుండు శ్రుతియొక్క కార్యమును నట్టి బ్రహ్మచారికి శ్రేయో భగవదర్పణబుద్ధితోఁగూడ నిర్వహించఁగలిగియుండును. ఏ సమయమున నాతడు గృహస్థుడైన తనకుఁ గర్తవ్యములైన సమస్తకార్యముల నిర్వర్తించినవాడాయెనో అప్పుడు తానికి మూడవదియైన వానప్రస్థాశ్రమమునఁ బ్రవేశింపవలసియుండును. వాతనియ నొచ్చటఁ జక్కఁగా త్యాగ మేర్పడి పరిపక్వావస్థకు వచ్చినపిదప నాల్గవదను సన్న్యాసాశ్రమదీక్ష ను స్వీకరించి యట్టి మనుజుఁడు దేహభిమానముతో ననాజ్ఞానావస్థలకు పైశము సామూహ్యముగఁ బరిత్యజించి పరమాత్మయందు లీనముగాఁగలఁడు. నూఱు సంవత్సరముల ఆయుఃపరిమాణము ననుసరించి నియమమిది. అనఁగా మొదట 25 సంవత్సరములవఱకు మరుష్యుఁడు బ్రహ్మచర్యవ్రతమును బరిపాలించవలెను. 25 నుండి 50 సంవత్సరముల వఱకు గృహస్థాశ్రమమున నుండవలెను. 50 వ సంవత్సరము బూర్తియైనతోడనే భౌర్యాశ్రమలిఖువుడను ఆరణ్యమున నివసించుచు వానప్రస్థాశ్రమమును సేవింపవలెను. 75 వ సంవత్సరము బూర్తయగువఱకు నిట్లనుష్ఠించి పిదప జీవితము సమాప్తమొందువఱకును సన్న్యాసాశ్రమమున నుండవలెను. ఈ విధానము నూఱు సంవత్సరములు జీవించు కాలములోఁగాని యిక్కాలమున నిది యెట్లు సంభవమగునని కొందఱు దలంతురు, కాని యీ వి

సయమున నాకు బొంపడుచున్నాను. ఏమన శాస్త్రప్రతిపత్తి నను
 సరించి మరుష్యము 25 సంవత్సరముల వఱకు అఖండిత బ్ర
 హ్మచర్యవ్రతమును సలిపినచో నీకాలముననైతము నూలు
 సోవత్సరములు జీవించుట యొక యాశ్చర్యము గాదు. ఆయుః
 క్షయముకుటకు గారణము బ్రహ్మచర్యము నశించుటయే యని
 కాగుగ నున్నును. ఏకాలమున నీ దేశమునను బ్రహ్మచర్యవ్ర
 తారము బాగుగనుండునో అప్పుడే దేశమున నిన్నివ్యాధులుండ
 జవిగావు. మఱియు సోపనావస్థలో నెవఁడును ముఁగించుట
 యే లేదు. కాని నేటివఱకు ఆనాటిస్థితికి సర్వధా విపరీత
 ముగచున్నది. మనము జీవనమునకు మూలమైన బ్రహ్మచర్య
 మును విడిచివైచితిమి ఇందువలననే మహా దురవస్థ దాపరించిన
 దాయెను. ఈవిషయమును బాగుగా గుర్తించుడు. ఎంతవఱకు
 మన భారతదేశమున బ్రహ్మచర్యముయొక్క పునఃప్రతిష్ఠగా
 నేరదో, అంతవఱకు మనము పైకిలేచుట మిగులనుగ్ధరము.
 కష్టపడని పురాదీపై భవనములేవనేరదు గదా! ఒకవేళలేదిన
 ను అయ్యది యించుక డెబ్బదగిలినను క్రిందఁ గూలిపోవునంత
 బలహీనముగానే యుండును. ఇట్లే బ్రహ్మచర్యమనునది తో
 జీవనము నిలువఁబడఁజాలదు. ఒకవేళ నెచ్చటనైన నున్నచు అ
 య్యది మఱిపూర్ణముగానే యుండును సుమీ! అదియు స్వ
 ల్పకాలము మాత్రమే, కనుకనేఁడీ మన దుర్దశ, దియే హేతు
 వంగ్రహించుడు.

వీర్యరక్షణమే బ్రహ్మచర్యము.

శరీరమున నోస్పృశ్యుడై ధాతువులు కలుయే జీవనము నకుఁ గారణము. చూడఁడు వాగ్భటబ్రహ్మచర్యమును నిశ్చయించునో:-

శ్లో॥ ఓజశ్చ తేజోధాతూనాం శుక్రాన్తానాం పరస్మై తత్త్వమ్ |

వ్యాసయస్థమపి వ్యాపి దేహస్థితినిబద్ధనమ్ ||

యస్య ప్రవృద్ధీ దేహస్య తస్మిన్పుష్టిబలోదయాః |

యన్నాశే నియతోనా తస్మిన్స్థితి జీవనమ్ |

నిష్పాద్యైర్వ్యభోగాభావో వివిధా హాసగ్రయాః |

ఉత్సాహప్రతిభౌర్య లావణ్యసుఖమారతాః ||

అనఁగా రసమనెడి ధాతునుండి వీర్యమునెడి ధాతువు విడువకును నుండు నేడు ధాతువులకును సాబంధించిన యేతే జన్మితే కలదో దానినే ఓజస్సునును. ఓజస్సు ముఖ్యముగా హృదయమందుండును. విసను దాని ప్రకాశము దేహమునం దంతటను వ్యాపించియుండును. ఓజస్సు వృద్ధికొందుటచేతనే శంతుష్టి, పుష్టి, బలముయొక్క ఉత్పత్తియు నేర్పడగలదు. ఓజస్సు నశించుటచేతనే మృత్యువు సంభవించును. ఈయోజస్సునెడి పదార్థమే జీవనమునకు నాధారము. దీనిచేతనే ఉత్సాహము, ప్రతిభ, ధైర్యము, లావణ్యము శాశ్వతమార్యమును సంప్రాప్తించును.

ఈ యోజస్సుటనుండి సంప్రాప్తమగుచున్నదో సుశ్రుత మహర్షి వచించియున్నాడు:- “రసాదీనాం శుక్రాన్తానాం

భానునాం యత్పరం తేజస్తస్థిలోష్ఠస్తదేవ బలమితి, రస
మునుండి వీర్యమువరకుఁగల సప్తధాతువులయొక్క ఉత్తమ
తేజాభాగమే ఓజస్సనఁబడును. ఇదియేబలము, అని ఈయో
జస్సెట్లంటున్నది? మఱియు నెటునుండును? అనిన శార్దూలధనుః
ఁగి వలెఁ గఁచించుచున్నాఁడు:—

శ్లో॥ ఓజస్సగ్విశరీరస్థా సిద్ధిర్గం శీతం స్థిరం నిరమ్।

సోమాశ్మకం శరీరస్య బలపుష్టికరం మతమ్॥

ఓజస్సు దేహమందఁతటను బ్రకాశించుచుండును. ఇ
య్యది సిద్ధిగము, శీతలము, స్థిరము, శుభ్రము పరాక్రమయా
పమునై శరీరమునకు బలమును, పుష్టిని నొసంగుచుఁ బ్రకా
శించుచుండును. అని ఇత్యాది ప్రమాణములను బట్టి యీ
యోజస్సు వీర్యమునుండియే ఉత్పన్నమగుచున్నదని రూఢి
యయ్యెను, కావున వీర్యమే ప్రాణధారణకుఁ బ్రధానహేతు
వు, ఇదియే జీవనమునకు ముఖ్యధారము. అట్లయిన నిప్పుడు
వీర్యమనఁగానేమో? అయ్యది యెట్లుత్పత్తమగునో? తెలిసి
కొనవలసియున్నది. ఆయుర్వేదమునుబట్టి చూచిన శరీరమున
సప్తధాతువులున్నట్లు విశదమగును. ఈ పదార్థములేమను మా
నుష్య జీవనమును ధారణసేయుచున్నవి; కావుననే వీనికి 'ధా
తువు' అని పేరు గలిగెను.

శ్లో॥ ఏతే సప్తస్వయం స్థితావదేహం దధతియన్నునామ్।

రసాస్పృశ్కాంసమేవోఽస్థి మజ్జాశుక్రాణి ధాతవః॥

రసము, రక్తము, మాంసము, మేదస్సు, స్థి సరములు, మజ్జా, వీర్యము నివియేను పదార్థములను గూడి మనుష్యుని యొక్క దేహమును నిలబెట్టుచున్నవి. ఇందువలననే, యివి ధాతువులనబడినవి మరుష్యులను జేసిని భుజించునో, పేసిని దేహముపై సంధింపననో, దేనినాప్రూణించునో అని యెల్ల శరీరములోనికిఁగోరు మొమ్మొదట నొక విశిష్టతసముగా నేర్పించును. పిమ్మట దీనినుండియే క్రమముగా నితర ధాతువులుగూడ నత్పత్తి నగుచుండును. “రసాద్రక్తంశ్చోమాంసం మాంసాన్నేదః ప్రణయతే మేదసోఽస్థితశ్చ మజ్జాయాః సుక్రసాధవః” అని యిల్లు సుస్రూతమునఁగలదు. అనఁగా భజించి పదార్థములు మొదట రసముగా మారుచును. దానినుండి రక్తము, రక్తమునుండి మాంసము, మాంసమునుండి మేదస్సు, మేదస్సునుండి స్థి-సరములు, సరములనుండి మజ్జ, మజ్జయునుదానినుండి యీ యన్నింటి యొక్కయు సారమును నేడవదియై, వీర్యమనెడి పదార్థము తయారగుచున్నది. ఈవీర్యమే ఓజస్స నెడి యుత్తమ తేజస్సుగా బరిణమించి దేహమునందంతటను మెలయుచుండును. ఇయ్యది మాత్రము. ఒక ధాతువు పక్షమై మఱొక ధాతువుగా మారుటకు నైదుదినములు బట్టును. సారమైన పదార్థము దేహములో నిలబడిపోవును. ఇతర పక్షమొనర్చుటలో మిగిలియుండెడి వస్తువు (శిష్టి) మలమూత్రములుగను, చెమటగను, ముఱ్ఱిగను, గడ్డము, మీ

సము మున్నగు వానియొక్క పెంట్లుకలుగను మాటి బయటి కి వెడలిపోవుచుండను. వీర్యముగాగానే ఆ పక్ష్యమగుటయనె డి పనియొగిపోవును. ఇత నా సారమైన పదార్థము ఓజస్సు యొక్క రూపమున శరీరమునందు నిలిచిపోవును. ఇవిధమున రసమనెడిదానినుండి వీర్యమువలకుఁ బ్రతిఘాతువునకును ఐదై దు దినములచొప్పున ఆఱుఘాతువులును పక్ష్యమగుటకు ము ప్పది దినములు పట్టను. తినఁగా నేడు భుజించిన తిన్నము మున్నగు పదార్థము ముప్పదియవ దినమున కీర్యముగాఁ ద యారవును. బాగుగా నలుబదిశేర్లు (ధాన్యము) భుజించుట చేత నొకశేరు (కొలత) రక్తమగును. కిదప నా ఒక్క శేరు రక్తమునుండియు రెండు తులముల వీర్యమేర్పడును. ప్రతిదిన ము బాగుగా ఒక్కశేరు ధాన్యము (రెండు లేక మూడు పూటలకు) భుజించువాడైనను ఒక్కమాసమునకు ముప్పది శేర్లు మాత్రమే భుజించువాడగును. ఈ లెక్కచొప్పున ము ప్పదిశేర్ల యన్నముచేతను ఒకనెలకు $1\frac{1}{2}$ తులము వీర్యము తయారగును. ఇది ఒక్కమాసమురోజులు కష్టపడి సంపాదించి న సంపాదన ఒక్కమారు స్త్రీ సంసర్గముచేత $1\frac{1}{2}$ తులము నకు తగ్గకుండ వీర్యము వ్యయమడిపోవును. ఇత నిప్పుడు వి చారణ సలుపుడు. ఏ వీర్యమును నెలరోజులు కష్టపడి సంపా దింతుమో, అయ్యది ఒక్కభుక్షణములో నష్టమైపోవుచున్నది ఇత దానినెవ్వఁడు ఏర్పడియేర్పడక పూర్వమే నిత్యము నిల్గె

నన్నపటుపగోరుచున్నాడో అతడిక దివ లా దేబెరుగుటకు నేమైన సంశయమంగువా? శాస్త్రమునందిట్లు చెప్పబడి యున్నది—

శ్లో॥ శుక్రం శ్లామ్యం సితం సిద్ధం బలపుష్టికరంస్మృతమ్ |

గర్భబీజం వపుస్సారో జీవనాశ్రియ ఉత్తమః |

వీర్యము శాంతస్వరూపము, పరిశుభ్రము, సిద్ధమునై బలమును, పుష్టిని గలుగజేయుచున్నది. ఇయ్యది సంతానము కు బీజము. శరీరముయొక్క సారము. జీవనమునకు ముఖ్య ధారము.

శ్లో॥ యథాపయసి సన్నిప్తు గుడశ్చేత్తా రసో యథా |

ఏవం హి సకలే కాయే శుక్రం తిష్ఠతి దేహినామ్ |

పాలలోనేయివలెను, చెఱకుయందు (బెల్లముచేయు) రసమువలెను జీవులయొక్క దేహమునందంతటను వీర్యము వ్యాపించియుండును. శావున పాలచంపి వెన్నను దీయుటకుఁ బెరుగునట్లు మధించవలసియుండునో, బెల్లమును జయారుసే యుటకెట్లు చెఱకును గాను గలోనైచి మధించవలసియుండు నో అట్లే ఒక వీర్యపుబిందవును బయల్యైకలిండుటకు దేహ మునంతటిని మధించుట యేర్పడుచున్నది వెన్నబయల్యైకలిస విదళి పాలు (పెరుగు) ఎట్లు సారహీనమై బలములేనదగు చున్నదో, చెఱకు రసమును దీసినపిదిప చెఱకెట్లు-పిప్పి పిప్పి యయిపోవుచున్నదో ఇట్లే వీర్యమును బయల్యైకలిండుట వ్య

యమొర్చుట) కేత శరీరముగూడ నిస్సారమై, తేజోవిహీనమై బోలిపోయి, యెండి, చెడి కిప్పిపిప్పి యగుచున్నది. దేహములోని సరములన్నియు పట్టుడప్పిన వగుచున్నవి ప్రతియొక్క అవయవమునందను చార్బల్యము దాపరించుచున్నది. వీర్యము పతనమైన (నశించిన) పెంటనే మరుష్యుడు నశించినట్లే. వీర్యమును నిలుపుకొనటచేత జీవనమును గూడ నిలుపుకొనుట యగుచున్నది. కావున సోదరా' మేలొకసుము. "వీర్యధారణం బ్రహ్మచర్యమ్" అనగా వీర్యరక్షణసేయుటయే బ్రహ్మచర్యమగును. శివసంహితయందెట్లు చెప్పబడియున్నదో చూడుడు; —

శ్లో॥ మరణం మిదుపాతేన జీవనం బిందుధారణాత్ |

అస్మాదతివ్రత్యేన కురుతే బిందుధారణమ్ | అని

అనగా వీర్యబిందువు పతనమగుటయే మృత్యువు. అట్టి యీబిందువును దేహమున నిలిపికొనుటయే వ్రాత్యము. నిలిపికొనుటయగును. కావున అత్యంత ప్రయత్నముతో వీర్యరక్షణ సేసికొనవలయును. భగవానుడగు శివుడు ఇట్టి దివ్యమైన బిందువును ధారణసేయుట యనెడి బ్రహ్మచర్యము యొక్క ప్రతాపముచేతనే హాలాహలమనెడి విషమును, గోలియు స్వస్థతగానే యుడునంతటి ప్రభావము గలవాడాయెను. ఈమా హాత్యమంతయు, గాముని, జయించుటనే స్పష్టపటమచున్నది. భగవానుడగు శివుడే చెప్పిన మహాకవాక్యము. —

శ్లో॥ సిద్ధే చిన్దా మహంతే కిం ససిధ్యతి భూతలే।

యస్యప్రభావాన్మహిమా మమాప్యేతాదృశోఽభవత్॥

దేని ప్రభావముచేత నేనిట్టి మహిమగలవాడనై యుంటినో, అట్టిసీర్యబిందువనడి మహారత్నమునుసంపాదింపఁగా భూతలమున చాన్యముగానిదెయ్యది? భక్తరాజగు-హనుమంతుని యొక్కయు, పితామహుడైన-భీష్మునియొక్కయు బ్రహ్మచర్య ప్రభావము జగత్ప్రసిద్ధమేకదా! వాస్తవము విచారించిన బ్రహ్మచర్యమే సకల పురుషార్థములకును మూలమనడి విషయము సర్వభా యథార్థము దీనిదావీరా మనుష్యుఁ డెల్లప్పుడును, రోగరహితుడై సుఖముగానుండును. దీనిచేతనే అకాల వార్ధక్యము, అకాలమరణము దీనిచేతనే హర్షముగలవారును, పుష్టిగలవారు-బలిష్ఠులునగు ధర్మపరాయణులైన పుత్రులుత్పన్నముగాఁగలరు. దీనిచేతనే మనుష్యుఁడు దీర్ఘాయుష్మంతుఁడు, విద్యాంసుఁడు, సత్యవాది, జితేంద్రియుఁడు, ధర్మిష్ఠుఁడుగా నుండఁగలఁడు. దీనిచేతనే భగవద్భక్తి, ధ్యానముయొక్కయోగ్యతలభించును. దీనిచేతనే సాధనలయందుఁ బట్టుదల, సిద్ధియుఁ గలుగును. దీనిచేతనే మనుష్యుఁడు నిర్భయుఁడు, శాంతుఁడునయి లోకసేవఁ జేయగలవాడగును, దీనిబలముచేతనే తుట్టతుదకు పరమాత్మునిఁ గూడఁ జేరఁగలుగుచున్నాఁడు. ఇదియే సమస్తసాధనలలో మొదటిది, అత్యుత్తమమునై యున్నది. ప్రజాపతియగు బ్రహ్మనేవుఁడు దేవేంద్రునిదావీరా

దీర్ఘకాలము వఱకు బ్రహ్మచర్యమునుఁ జయించిన పిదపనే వానిని బ్రహ్మవిద్యాధికారిఁగాఁ దలంచెను. భగవానుడుగూడ గీతలలోనెట్లు చెప్పియున్నాఁడో చూడుడు. “యదిచ్ఛన్తో బ్రహ్మచర్యం చరన్తే” దేనిని (పరబ్రహ్మమును) గోరి నైస్థిక బ్రహ్మచారులు బ్రహ్మచర్యము ననుష్ఠించుచుండురో దానిని, నీకుఁదెలియఁజేసెదను. అని కావున మనకు భగవంతుని శాశ్వతానందమును బొందనిచ్చయున్న చో మనస్సును నిగ్రహించి బ్రహ్మచర్యము ననుష్ఠింపవలయును. మన సంతతినిగూడ ననుష్ఠింపఁజేయవలెను. దీనిద్వారా వారు మున్నుండు ఉత్తమశ్రేయస్సును బడయ నధికారులుగాఁగలరు. ఏమూఁడులిట్లాచరింపఁజాలరో, వారు తమకాలిపై తామేగొడ్డలిని విసరికొనువారగుదురు.

వీర్యనష్టము, దాని యాపకలు.

వీర్యనష్టము మైథునముచేత నేర్పడుచున్నది. మన శాస్త్రములలో మైథున మొనిమిది విధములని తెలియఁజేయఁబడియున్నది. అవ్వానినుండి తప్పించుకొనుటయే బ్రహ్మచర్యమని చెప్పఁబడెను:—

శ్లో॥ స్మరణం కీర్తనం కేళిః ప్రేక్షణం గుహ్యభాషణమ్ |

సంకల్పోఽధ్యవసాయశ్చ క్రియానిష్పత్తిరేవచ॥

ఎతన్నైథునమష్టాంగం పవన ని మనీషిణః |

వివరీతం బ్రహ్మచర్య మనుష్ఠేయం ముముక్షుభిః॥

1. జాగ్రదవస్థయందుఁగాని, స్వప్నమునఁగాని యేస్త్రీ

నైనను స్మరించుట, 2. ఆమెయొక్క సౌందర్యమును గుణముల
ను బొగడుట, స్త్రీసంబంధమైన చర్చసేయుట లేక శృంగార
ప్రధానములైన పాటల, బాడుట, శృంగార రసముగల దుర్గం
ధముల బఠించుట మున్నగు వానిని ఆపుట. 3. స్త్రీలతోఁగూడ చీట్లచేక
చదవరంగము మున్నగు వానిని ఆపుట. 4. స్త్రీని కామశృష్టి
తో జూచుట. 5. స్త్రీతో బంటరిగా గుసగుసలాడుట.
6. స్త్రీని బొందుటకయి మనస్సున సంకల్పించుట. 7. స్త్రీని
బొందుటకయి ప్రయత్నము సలుపుట 8. సాక్షాత్తుగా, గల
యుట. ఇవి యెనిమిదియు మైథునములే యని విద్వాంసులు
వదించిరి. శ్రేయస్సుకల్గ గోరువా రీయెనిమిదింటి నుండియుఁ
దప్పించికొనుట యత్యవశ్యకము. (ఈవిషయము పురుషు
లకెకాదు, స్త్రీలకును వర్తించును) పరస్త్రీతో మైథునము
సలుపుట స్వభా నిషిద్ధమనెడి విషయము నటుండనియుము.
స్వస్త్రీతోనైనను నియెనిమిది విధములైన మైథునముల నుండి
యు శ్రీయోఽభిలాషలు తమ్ము రక్షించికొనవలెను. స్త్రీ
తో నీయెనిమిదింటిలో నెవ్విధమున సంబంధముచేత నైనను
వీర్యనష్టము గలుగును. సాక్షాత్తుగా, గలియుటకంటె నన్య
మైన యేడు మైథునములచేతను వీర్యము స్థలింది అండకౌశ
ములలోనికి వచ్చిచేరును. దీనిచేత ధాతువులయందు దౌర్బల్య
ము, స్వేచ్ఛవికారము, ప్రమేహము (మూత్ర)వ్యాధి) మూ
త్రకృచ్ఛము (నీరుడివ్యాధి) రాజయక్ష్మ (క్షయరోగము

మున్నగునిట్టి వ్యాధులనేకములు గలుగును. ప్రస్తుతకాలమున
పైధునమునకు సంబంధించిన అనైస్థెసిక్ మందులగు నాపాయము
లు పెక్కులు బయలుదేసినవి. వీటిద్వారా సాక్షాత్తుగా, గలి
యుట చేతను వలెనే భయంకరమగు వీర్యనష్టమేర్పడుచున్న
ది. మఱియు నీ పాపాచారము ఉత్తరోత్తరము పరిబలిపోవు
చుండుచు దీని ఫలముగూడ చేజిక్కికపోదు, అయ్యయో!
ఇట్టివారు తప్పక నశింతురే! చూడుడు! ఈ పాపాచారముచేత
మెదడు నాశనమగును. శరీరము దుర్బలమయి పోవును.
దవడలెండిపోవును, ముఖము తేజోవిహీనమగును. జ్ఞాపకశక్తి
నశించును, తలకిరుగ నారంభించును, హృదయమున నిరుత్సా
హము గన్పట్టును, కన్నలు ముడుచుండును, ఆకలి చచ్చిపో
వును, హృదయము “గాభరా” పడుచుండును, సుఖముగా
నిద్రొపట్టదు, మాంద్యము (బద్ధకము) ఆక్రమించును, సారాం
శమేమన జీవనమే దుఃఖనమద్రమగను, ఆయుర్వేదశాస్త్ర
మున మూలవ్యాధి-పాండ రోగము-రక్తపిత్తము-క్షయరోగము
దగ్గు-మూర్ఛ-దాహము, అగ్నిమాంద్యము, వాతము మున్న
గు రోగములకు కారణము కర్యచుధికముగా నష్టమగుటయే
యని స్పష్టకలుపబడియున్నది. పాశ్చాత్య డాక్టర్లయొక్క
యభిప్రాయము గూడ నిదియే - ఇట్టియవస్థయందు భగవంతు
ని గూర్చి మననము-ధ్యానము సేయుటయెట్లు సరిభవమగును?
కావున మేలుగోరెడి పరియోగ మనుష్యుడును తాను స్వ

యముగా బ్రహ్మచర్యమును రక్షించుకొనవలెను, తమ విష్ణు
 లను గూడ నిట్లే యనుష్ఠింప, జేయవలెను. తల్లిదండ్రుల
 కిది ముఖ్యకర్తవ్యము. ఏమన;—గర్భాధానము నుండియే మి
 గల జాగ్రత్తో బాలురయొక్క భావిజీవనమును బ్రహ్మచర్య
 ప్రితాపముచేత సుఖమయముగా నొనర్చుటకయి యుపాయ
 ము సేయవలెను. ఎపుడు శిశువు గర్భస్థుడగునో, అప్పుడు
 (౨) తల్లిదండ్రులు దుర్వాక్యములఁ బలుకరాదు. చెడ్డనవల
 లు, నాటకములు చదవరాదు. చెడ్డ సినిమాలు, నాటకము
 లు చూడబోరాదు, శృంగారమునకు సంబంధించిన-చెడ్డదృ
 శ్యములఁ బరికింపరాదు, భగవద్గీత మున్నగు సద్గ్రంథములఁ
 బఠింపవలెను. భక్తులు, పుణ్యాత్ములు, వీరులునగు వారియొ
 క్క చరిత్రలఁ జదువవలెను, వినవలెను. గర్భకాలమునఁ దల్లి
 యెట్టిచేష్టలు గలదియగునో సంతానముగూడ నట్టిదే లభించు
 ను. ఈవిషయమును ప్రాచ్య పాశ్చాత్యజ్ఞాన వేత్తలును అంగీ
 కరించియున్నారు. వీరుడు, నవయువకుడునగు నభిమన్యుడు
 పద్మప్రసాదమును భేదించుటను సుభద్రయొక్క గర్భమున
 నుండఁగనే నేర్చుకొనియెనట. భక్తాగ్రేసరుడగు ప్రిహ్లాదుడు
 తల్లిగర్భమున నుండఁగనే భక్తిప్రభావమును గ్రహించియుం
 డెను. ఈవిషయమున నింకను ననేక దృష్టాంతములు గలవు.
 శిశువు జన్మించిన మీదట తల్లిదండ్రులు వీరేజీమియుఁ దెలి
 యనివాడని వాని యెదుట నొప్పుడును చెడ్డమాటలు

మాట్లాడటగాని, చెడ్డ చేతలు చేయటగాని తగని పని. వానియెదుట వివాహము నకు సంబంధించిన చక్కనితము ననుచు రాదు. విద్యాభ్యాసమునకు యోగ్యుడైన పిదప వానిని బ్రహ్మచర్యముయొక్కయు, ధర్మముయొక్కయు, శిక్ష (నేర్పుట) కు సంబంధించిన తగినయేర్పాట్లనుచునో, అట్టి సత్త్వవక్తనగల సద్గురువులొద్దకు బంపించవలెను. నేటికాలపు సూక్ష్మ [కాలేజీ] యొక్క దుష్టత చెప్పనలవిగాకుననిది. ఎటు బాలకులు దుష్ప్రవక్తన గలవారుగానుండరో, యిట్టి సూక్ష్మలు లేక కాలేజి యెచ్చటనైనను బహుశః (అగ్నుప్రవళమున) ఒక్కటియైనను నుండియును నేమో మిగుల శోచనీయమైనవిషయము. ఏమన భౌతిభౌగ్యము నాశించునట్టి మన భారతమాతయొక్క ప్రియబాలకుల జీవనశక్తి విద్యాభ్యాసమునెడి పేరుపై మిగుల బాధయిపోవుచున్నది. ప్రపంచమున పాశ్చాత్యవిద్యాభ్యాసమునెడి విషపువ్యాధియే బాలకుల స్వస్థిరమునుండి భ్రష్టులజేయుచున్నది. రెండవది నేటికాలపు సూక్ష్మకుసంబంధించిన, తాళికవిషయప్రధానమైచేడిపోయిన వాతావరణము-బాలుర జీవనాధారమగు శక్తి నంతయు వినాశమొనర్చుచున్నది. మన భారతీయుల జీవనమున నిది గొప్పపిడుకై వర్తిల్లుచున్నది. ఒకవేళ నిట్టియాపదనుండి రక్షింపబడనిచో గొప్పయనర్థమువాటిల్లనని శుకవౌడముచున్నది. ఈవిషయమునబుద్ధిమంతులైనవారు వెంటనే మేల్కొనవలసియున్నది.

చక్కగా నిందియమల నియమించి బ్రహ్మసాక్షి కయి
యరణ్యవాసులై త్యాగులైయున్న గురువులయొక్క ఆశ్రమ
ములలోనుండి యన్నివిధములైన సద్విద్యల నభ్యసించునట్టి
స్తుతింపదగిన ఆ యాచర్యమెక్కడ! గొప్పగొప్పభవనములలో
తఱచు ఇంద్రియనిగ్రహములేని ధనాశాపకులగు నుపాధ్య
యులవారా విషయములలో ముంచితేల్చునట్టి జడవాదము
నందగులవ్వకజేయు నిస్సాగమైన అవిద్యాస్వరూపమగు నేటి
విద్యయొక్క శిక్షణమెక్కడ! పాచీనగురుకులములకుఁబోయి
నివసించునట్టి బ్రహ్మవారులగు విద్యాథులయొక్క పవిత్ర జీవ
నమును విడుచి కరిగిలింపుఁడు బాలకులు విద్యాభ్యాసము
నకు యోగ్యమైనవయస్సు రాఁగానే ఉపనయనసంస్కారముచే
సొందరింపబడి మాతాపితరులకు, ఇండ్లు - వాకిండ్లను విడిచి
యొంటికిగా-సమిత్పాణులై త్యాగులు, కండితులు, వనవాసు
లునగు గురువులయొక్క ఆశ్రమములకుఁబోయెడివారు. వారు
గురువును కరమేశ్వరునిగాభావించి అన్నివిధముల శుశ్రూష
సేయుచు బ్రహ్మచర్యాశ్రమముయొక్క కఠిన నియమములఁ
బాలించుచు శ్రద్ధాభక్తులతో సద్విద్య నభ్యసించెడివారు.
బ్రహ్మచారికొఱకైన నియమములు:-

శ్లో॥ సేవేతేమాంస్తు నియమాన్ బ్రహ్మచారీ గురౌ వసన్ ।

సానియమ్యేన్ద్రియగ్రామం తపో వృద్ధ్యర్థమాత్మనః॥

నిశ్చ్య సాత్వా శుచిః కుర్యాద్దేవస్వపితృశర్పణమ్ ।

దేవతాభ్యశ్చరం చైవ సమిదాధాసమేవ చ |
 వజ్రయేన్మధుమాంసం చ గంధం మాల్యం రసాన్
 స్త్రీయః |
 శుక్తాని యాని సర్వాశి ప్రాణినాం తవ హంసనమ్ |
 అభ్యర్థ్యచుజ్జ్వలం చార్ణ్యోరుపానచ్ఛత్రధారణమ్ |
 కమం క్రోధం చ లోభం చ నర్తనం గీతవాదనమ్ ||
 ద్యూతం చ జనవాదం చ పరివాదం తథాఽపృతమ్ |
 స్త్రీణాం చ ప్రేక్షణాలంబముపహారం పరస్య చ |
 ఏకశ్చయూత సర్వత్ర న రేతస్సన్దయేత్కృచిత్ |
 కామార్థి సున్దర్యవ్రతే హి నస్తి వ్రతమాత్మనః ||
 సప్తేషు సిక్తావ్ బ్రహ్మచారీ ద్విజశ్శుక్రమకామతః |
 స్నాతావ్-రూమర్చయితావ్ తిః పునర్కామిత్యేవచం
 జపేత్ | (మనుస్మృతి 2 అ 175-181)

బ్రహ్మచారియైనవాడు గురుకులమున నివసించుచు నింద్రి
 యనిగ్రహముతోఁబాటు తపోవృద్ధికయి యీ నియమములఁ
 బాలింపవలెను. స్నానము జేసిశుచియై నిత్యము దేవ ఋషి-
 పితృతర్పణమును జేయవలెను. అగ్ని క ర్యమును, దేవతార్చన
 మును నాచరింపవలెను. మద్యమాంసములను, సుగంధవస్తువు
 లను, పుష్పమాలికాదులను ధరింపరాదు. ఉద్రేకమును గూర్పు
 రసపదార్థముల సేవింపరాదు. స్త్రీని వర్జింపవలెను. పులిసిన
 పదార్థములఁబుచ్చుకొనరాదు. ఏప్రాణిని హింసింపరాదు. తైలా

దులతో దేహమర్చన లేక తలలుగొనుటగాకూడదు. నేత్రములను కాటుక మున్నగువానితో నలంకరింపరాదు. చెప్పులు, గొడుగు ధరింపరాదు, కామ, క్రోధ, లోభాదులఁ బరిత్యజింపవలెను. నాట్యము, గానము, వీణాది వాద్యమును విడవవలెను. జూదము, నిరర్థక వాదము, పరనింద, అసత్యము వీని నాచరింపరాదు. స్త్రీని జూమటయు స్పృశించుటయుఁ గూడదు. పరుల కపకారము సేయరాదు. సర్వత్ర ఒంటరిగా (భూమియందు) శయనింపవలెను. ఇచ్చాపూర్వకముగా నెన్నడును రేలేస్సును స్థలింపఁ జేయరాదు, అట్లు స్థలింపఁ జేసికొనినవాఁడు తన వ్రతమును నశింపఁ జేసికొనినవాఁడగును. ఇచ్చాపూర్వకముగాఁ గాక స్వప్నమునందొకవేళ స్థలించినయెడల నట్టి బ్రహ్మచారి న్నాతుఁడై పాతకాలమున సూర్య నారాయణుని నావాహనము సేసి అర్చనసేసి పిదప “పునర్మామైష్ఠ్విన్ద్రియం” * అను నీ మంత్రమును ముమ్మాటు జపింపవలెను. దీనికిది పాఠ్య శ్చిత్రము. (దీనిచే మఱల తనకు తేజస్సు లభించును.) పాఠీ

*పునర్మామైష్ఠ్విన్ద్రియమ్ | పునరాయః పునర్భుజః |
పునర్బ్రాహ్మణమైతు మా, పునర్ద్విజమైతు మా | యస్మై
ద్యౌరతః పృథివీమసాగన్ | యదోషధీరవ్యసరద్యదాపః | ఇదం
తత్పునరాదదే దీర్ఘాయుస్తావ్యయ వర్చసే | యస్మై రేతః ప్రసి
చ్ఛతే | యన్మృతం ఆజాయతే పునః | తేన మామమృతం కురు |
తేన సుప్రజనం కురు ||

[త్రై. ఆ. 30 ఆ.]

నులగు బ్రహ్మగారు యొక్క నడవడి యిట్లుండెను. రాజ
కుమారులయందును, దర్శితులయందును, భిక్షాన్నముచేజీవించు
బాలకులయందును నీ నియమములలో భేదమేమియు నుండ
డిది గాదు. భగవానుడగు శ్రీకృష్ణుడును, దర్శితుడగు సు
దామఁ (కుచేలుఁ) డును గలిపి సాందీపునివద్ద విద్యాభ్యాస
మొనర్చిన కథ ప్రసిద్ధిమేకదా! ఇత నిప్పుడు ఇట్టి బ్రహ్మచారు
లకును, నేటి విద్యార్థులకును గల తారతమ్యమును గనిపెట్టు
డు. ఇంద్రియనిగ్రహము గలవారు, సమతగలవారు. గురుసేవ
కులు, త్యాగులు, విలాసశూన్యులు. పవిత్రమైన మనోవాక్తా
యములు గలవారు, ధర్మశాసములలోనిపుణులు, ఈశ్వరుని
యందు భక్తిగలవారు, దండమేఖలాధారులు, నిష్కపటహృ
దయులు నగు నా బ్రహ్మచారులెక్కడ! ఇంద్రియలోలురు,
మదోన్మత్తులు, ప్రాఫెసర్లను హాస్యము సేయువారు, విషయ
లోలురు, దర్జా-షాకు గలవారు, అపవిత్రమైన మనోవాక్తా
యములు గలవారు, ధర్మద్రోహులు, ఈశ్వరుని నిందించు
నాస్తికులు, బూటు, సూటు, రిప్ట్ వాచీ కండ్లజోడు, చర్మపు
(బేగ్) సంచులను ధరించు దురభిమానులు, ఇట్టివే యగున నేక
ఫెషన్లతో నుండువారు నగునిప్పటి సూక్ష్మ విద్యార్థులెక్కడ!
ఎంతటి భయంకరమైన పరివర్తనము గలిగెను! స్వర్గమువంటి
మన భారతదేశము నేడు సరక్కార్ణవమయ్యెనే! ఋషిసేవితము
వేదఘోషచే బలితృభూతము, యజ్ఞశాలలచే నలంకృతము

నగు పవిత్రభారతమును నేరము నాగరిత, విద్యాభ్యాసము అనునవి నామకములైన విలాసవాసన తాండవమాడుచున్నది. ధర్మమే ప్రణయగాగల ప్రాప్తియైన మన యార్యజాతి నేడు ధర్మమును నడవ వాగమునకు సంబంధించిన పై మోఱపు ముచ్చటలు శిష్టసత్త్వమునొదిపై, ఆపాతరమణియముల పరివృత్తిముల యున్నవనుచును సేవించి శిథిలీభూతమై వృత్తముల పోవుచున్నది. అట్టి యాభారతజాతి యందు పరివృత్తి ముచ్చటలు బ్రహ్మలింగం జేయవలెననిన బ్రాహ్మణులు పరివృత్తియైన ఆదర్శమును లక్ష్యమునందుంచికొని నేడు ఆవశ్యకములను పరివృత్తియైన శంఖాల్లనాధినములతో ధర్మమూలకములను బ్రహ్మచర్యపథానములుగా నుండు గురుకులాశ్రమముల స్థాపించవలెను. త్యాగులు, సదాచరణయురులు, విద్యార్థులు, కరోపకారపరాయణులు నగు సద్బ్రాహ్మణులు గురుకులముల నిమిత్తమై తమూరు గావలెను. ప్రాచీనప్రజానులను సరించి స్వార్థత్యాగముతో సర్వభూతమయుడగు సేవ్యుని సమీచుటకయి పవిత్రములును, గంగాది సేవితములును, ప్రకృతిసౌందర్యసంపన్నములు నై యుండు నిర్జనప్రదేశములయందు జక్కని యాశ్రమముల స్థాపించుటకై సమర్థులగువారు బూనుకొనవలెను. అవాప్తిలో నిస్సావ్యర్థులును, సదాచారులై యుండు గురువుల సేవించుటకయి తమ తమ బిడలను మోచుమును, అభిమానమును విడిచి

పరిపాచవలెను. వెనుకఁ దప్పిన దీనిని అదర్శపాతముగా
కుండు గురుకులములు కాక, మూలమున నున్న
యెడల భవిష్యత్తున మిగుల లాభకారకముగా నుండును.
ఇందులకయి తామగు, విద్యను, సామగ్రియను, యి
య్యి మహాకార్యమున దక్షతగల సత్పురుషుల గావలసి
యన్నది. సమర్థులకవారిగారా నీవిషయములను గమ
ర్పియు చేయబడక పోయినచో వీర్యవాశమున నేర్పర
్యము అన్నివిధములఁ బ్రబలమానముగాఁ జేరవలెనై
దుష్టత యేర్పడునో నాని య శక్యకరముగాని. వీర్యవాశము
చేతనే సర్వవాశన మగునని నావిషయమును జాగ్రా
గుత్తుంచుకొనవలెను. వీర్యవాశమున నేర్పరవలెను
సుధన్వేషును యద్ధర గమనమును బోయినచో వీర్యవా
శమున జేసికొననియెడల నా సహాయమును వారికి మృత్యువువేరని కెడిది
గాదని కొందరి విద్వాంసుల యభిప్రాయము. కాన నీ దరును
మిగుల జాగ్రతతో వీర్యరక్షణమొనర్చుకొనవలెనని సారాం
శము. భగవానుడండరికిని నట్టి సుబుద్ధి నొసంగినగాక.

—♦ బాల్య వివాహము. ♦—

నేటికాలమున బాలురయొక్క తల్లిదండ్రుల యెడను,
సంఘము లోని పెద్దలయెడను మిగుల గొప్ప పౌరపాతకమి
యుండియున్నది. అదేదియన-బాల్యముననే తండ్రి బాలకులకును
బాలికలకును వివాహము చేసి వారిని పవిత్రముగా బ్రవర్తర్య

వౌతమునుండి భ్రష్టులఁజేయుటయే హిందూధర్మశాస్త్రము సారముగా వివాహమునునది కేవలము విలాసమునకును నిండియిలోలభ్యమునకును సాధనముగా నేర్పడినది గాదు. వివాహమున, పవిత్రమైన అలౌకికశక్తియు నొకసంస్కారము. వివాహము గృహస్థశ్రమమునకఁ బునాది. స్త్రీ పురుషు లిరువురు నేకత్వమును సంపాదించి పవిత్రప్రేమతో నొకఁడే నూత్రమున బంధింపఁబడి ధర్మాచరణమున బ్రవర్తించుటయు, శక్తి ననుసరించి మూఁడశ్రమములవారికిని సేవఁజేసి భగవత్ప్రార్థనకి సంసిద్ధులగుటయు నిదియే యాయాశ్రమోద్దేశము. ఎన్నడు దంపతులు కామము, క్రోధము, లోభము అనునాని నుండి రక్షింపఁబడి భగవద్భావనతో లోకసేవఁజేసి శాస్త్రబద్ధత ననుసరించిన ఆవశ్యకములగు వ్యవహారముల నన్నింటిని నొనర్చి దేవ - ఋషి - పితృణములనుండి విముక్తులయ్యెదరో అప్పుడుమాత్రమే గృహస్థశ్రమము స్థావరముగాఁగలదు. శాస్త్రమెటులఁ జెప్పుచున్నదో గమనింపుడు. “పుత్రార్థే క్రియతే భార్య” అనఁగా పుత్రార్థమైన ధర్మము గ్రహింపవలెను, విలాసవాసనకయి కాదు స్త్రీయన సహధర్మచారిణి. ఆమె విలాసమునకు సాధనముగాదు. వివాహమునునది ఒక విధమైన కట్టుబాటు-హద్దుతోఁ గూడినది. ఇయ్యది తనను బంధనమునకు నాశ్రయమిచ్చునదిగా నేర్పడియుండలేదు. నేడు మనమియ్యతము సభ్యమును మఱచిపోతిమి. కావుననే

స్వర్గములోని సందర్శనమును బోలిన మనయొక్క గృహస్థ శ్రమము నేలని సరకపురిగా మఱిచిది. గాన్ధర్వశాస్త్రమును మహాశాస్త్రముగా, దానియొక్క సమయమును వివాహమునకు సంబంధించిన ధార్మికతయును విడిచి మరల దాని సేవలను సుఖసాధనమునకు ద్వారముగా చేసికొంటిని. ఇంతయు జెప్పుచున్నది కరువదిమైదు సువత్సరములవఱకు గురకు వాసము చేసి పిదప నా యవకుడు విద్యాబలసంపన్నుడై యెప్పుడు స్వయముగనే తనజీవనము నిర్వహించికొన సమర్థుడగునో అప్పుడు మాత్రమే ఆతడు గృహస్థ శ్రమ వదిలిత్వార్జునునం బ్రవేశింప నశిశురి యగుచున్నాడు, అని. నేడు మనమీ యుత్తమ వ్యవస్థను మఱిపించి యేరియు దెలిచుని బాలురకును బాలికలకును బొమ్మలకువోలె వివాహమును చేసి వారి యొక్క భావిజీవనము చేతలార నాశనమొనగ్చుచున్నాము. ఏ విధమున వస్త్రధారణ చేయుటకును దగిన స్థానము గలుగలేనో, వారిని మనము గృహస్థశ్రమరూప కఠిన బంధనమున బంధించుచున్నాము. వివాహమునకు భార్యాభర్తలుపురుషేమి ప్రతిష్ఠ చేసికొనుచున్నారో, సాపమా పసిబాలుర కేమి దెలియును? బాలురు కేవలము వివాహమనిన నొకయా సందప్రదమైన విషయమునగా భావించి దాని యువాసములో మునిగిపోయెదరు, కాని యే బుద్ధిమంతులిట్టి బాల్యవివాహములయొక్క పరిణామమును గుఱియెదరో, వారు ఏమియు

దెలియని బాలరమెక్క యీ యల్లాసమానుఁ డాని పులి
 గొనరా! మఁయువకుల దురవస్థను బరికింపుఁడు! పూర్వ
 యశావసము రాకమునుపే ముసలితనము వీరి వాక్కిమించు
 చున్నది. స్త్రీలమెక్క స్థితియు నీట్లే యున్నది. పాదరము
 (రక్తస్రావరంగము) చేసిగాని, లేక రసావిశారము చేతగాని
 బాధింపఁబడని యవతి బహుశః ఎచ్చటైనను ఒకానొకతై
 యుండునేమో! యవకులమెక్క యు. యవశులమెక్క యు.
 తురగసంఖ్యను గవిష్టమొనఁగో హృదయము కంపించిపోవు
 చున్నది. అయ్యయో! మొగ్గులు పుష్పములై, వికసి పక
 మునుపే మాఁడి, వాడిపోవుచున్నవే! ఇంతకంటె నధికమైన
 దురవస్థ గృహస్థునకింకేమి యుండును? నిర్లీదండ్రులకుఁ దమ
 బిడ్డలపై నత్యంతప్రేమ. ఈవిషయమన నేమియు సంశయము
 లేదు. వారు ఎఱిగి యెఱిగియే తమబిడ్డలకు అష్టమాను
 గలుగఁజేయరు, కాని వారిహృదయము అజ్ఞానముచే నావరింప
 బడియుండును, కనుకనే వారిట్టి పొరపాటు సేయుచున్నారు.
 బ్రహ్మచర్య మహిమను మఱచుటయే యీ పొరపాటునకుఁ
 బ్రధానకారణము. కాని యీ పొరపాటులేమాత్ర ముపే
 టింపరానిది సుమీ! ప్రకృతి వీరికి మహానర్థమును వీరి
 యజ్ఞచేతులలోఁ దెచ్చిపెట్టును. కాన నిర్లీదండ్రులుగాని,
 సంఘములోని పెద్దలుగాని తమబిడ్డలకు వివాహమును యుక్త
 వయస్సు రాకమునుపెన్నఁడును జేయరాదు. వధూవరుల

యొక్క వివాహమునకు యోగ్యమైన వయస్సు కనీసము 16, 25 సంవత్సరములైనను అత్యవశ్యకముగా నుండవలెను. మనుషుహారాజు (మనుస్మృతికర్త) యోగ్యుడైన వరుడు లభింపని పక్షమున రజస్వలమైన తరువాత నింకను మూడు సంవత్సరములవఱకు మాత్రము యోగ్యుడైనవరుని నిరీక్షించు కొనుటకై అనుజ్ఞవిచ్చియున్నాడు. ఇంతయే కాదు. కన్య బీవిత పర్యంతము బ్రహ్మచారిణిగనే యుండిన యుడుగాక. ప్రమాదములేదు కాని యయోగ్యుడైన వరునకిచ్చిమాత్రమాయెను వివాహము సేయరాదు, అని శాసించియున్నాడు. కాని యీ శాసనము యోగ్యుడైన వరుడు లభింపని పక్షమందే. ఏమను ష్యులు తమ కన్నియను ధనలోభముచేతఁగాని, ప్రమాదవశ మునఁగాని, కన్యకుఁగిన వయస్సులేనివానికిఁగాని, వృద్ధునకుఁ గాని యిచ్చి వివాహముసేయుదురో వారు మహాపాపమున ద్దినవారగుదురు. ధర్మశాస్త్రముయొక్క వాక్యమును బరిశీలింపుడు:—

శ్లో॥ కన్యాం యచ్ఛతీ వృద్ధాయ నీచాయ ధనలిప్సయా |

కురూపాయ కుశీలాయ స ప్రేతో జాయతే నరః॥

ఏ మనుష్యుడు ధనాశచేతఁడన కన్నియను వృద్ధునకు (మిగుల పెద్దవయస్సుగలవానికి) గాని, నీచునకు (తగిన వయస్సు లేనివానికి) గాని, కురూపనకు (ఏదేని యవయవము లోపించినవానికి) గాని యిచ్చి వివాహమును సేయునో, అతఁ

దు మరణించిన పిదప ప్రేతత్వమును విశాచత్వమును బొందు
ను అని చెప్పబడియున్నది. కానయోగ్యుడైన వరుడులభించు
నెడల రజస్వల గాబోవు దినములలో వివాహము సేయుట
యవసరము. అన్ని ప్రదేశములలో నింత చిన్నవయస్సులోనే
రజస్వల అగుట గలబడదు. తల్లిదండ్రులకు లేక సోఘము
లోని పెద్దలకు ధర్మమార్గమున బాగుగా లక్ష్యమే యుండిన
బాలికలింత చిన్నవయస్సులో రజస్వలలు గాకుందురు. బాలి
కల యెదుట వారిని గూర్చిన వివాహచర్చలు సేయకుండినను
వారిచే పరిశ్రమఁ జేయించినను, స్త్రీ పురుషుల శృంగారచెష్ట
లు వారికిఁ జూచునట్టి స్థితిలభింపక పోయినను, శృంగారము -
జోకు చేసకాను భావము నుత్పన్నముఁ గానియక పోయినను,
పురుషుల బాటు తటమరాకపోకలు లేకుండ చేసినను,
అటు జదువుకొను సూక్ష్మకు బాలికల బంపించకపోయి
నను సౌమ్యగర్వము గలుగిండునట్లు వారిని గాపాడినను,
బాలికలింత చిన్నవయస్సులో రజస్వలలు గాక యేయుదురు.
చాలభాగము ధనికులయొక్క కన్యలే త్వరలో రజస్వల అగు
చున్నారు. దీనికిఁ గారణము ఆ బాలికలకు చిత్రవిచిత్రములైన
చీరలు మున్నగునవియుఁ బలురకముల యాభరణములును
ధరించుటకు లభ్యపడుచుండును. వారినెంతమాత్రము పనులు-
పరిశ్రమలు చేయింపరు. దుష్టులగు నొకర్లలోను, దాసిపని
సేయు దుష్టస్త్రీలలోను సహవాసము గలిగియుండురు.

ఉద్రేకమును గలిగించు తినుబండములు దొఱకుచుండును. కావున బాలికలింతచిన్నవయస్సులోనే రజస్వలగుచున్నారని బాలురు లేక బాలికలు భగవత్ప్రాప్తికొఱకు జీవితపర్యంతము అథవా హెచ్చుకాలము బ్రహ్మచర్యవ్రతమును బాలింప నిచ్చగతిగియుండురో వారికిఁ బ్రత్యేకస్వీతంత్ర్యము నీయవలెను. ఏల? యన నిది చాలా కుటిల ప్రశ్న.

— 1 గృహస్థాశ్రమములో బ్రహ్మచర్యము. —

కాండతి దురుద్దేశ్య మిన్విసమున నున్నది. వివాహము చేసికొనిన స్త్రీతోఁ గూడ పురుషుఁ డెట్లు ప్రవర్తించినను పరవాలేదు. అది ధర్మవిరుద్ధముగాదు అని యభిప్రాయపడుచు న్నారు. ఇందుకైయే గదా భగవానుఁడెట్టి నియమమునేర్పాటు చేసెను, అని తలంతురుకాని యిందుది చాలా పొరపాటు వాస్తవమున నేవరికిని నెవరును భార్యగాని, భర్తగాని కారు. వారి వారి కర్మాచుసారము జగన్నియంతయును నా భగవానునియొక్క యీ జగద్రూపమైన నాట్యశాలయందు పార్థుడే యిటకుకైయే జివులు ఒకపక్షము స్త్రీరూపముగను, మఱొక పక్షము పురుష రూపముతోను ఇంకొకప్పుడు తల్లి, చిద్దలయొక్క వేషముతోను వచ్చుచున్నారు. ఇట నీ యాట (నటయి) పూర్తి యగుతోడనే వారి వారి కర్మఫల మునకుఁ జిగినట్లుగా నా నటరాజు (పరమేశ్వరుఁడు) ఎచ్చోట నెట్టి నటనముఁ జేయింపఁ దలంచి వారినిఁ బ్రేరేపించుచున్నాడో,

అచ్చోకికే వారు మఱాక వేషముతో వెళ్ళవలసియుంగరు
దేనికి సంబంధించిన యేవేషము ఎక్కడ నెట్లు డవయునో
అక్కడ దానికి సంబంధించిన యావేషము ననుసరి చిగ్గే నట
నము సేయుట వానికి గర్తవ్యమై యుండును. మన యీ
జీవితమునంగు, నే స్త్రీతోఁ గూడి దంపతిరూపము న నియో
గింపఁబడవలసి యుండుమో అయ్యది భగవదాజ్ఞాచుసారము
భగవచ్చాచుసారముగనే యుండును. కాన నియ్యది భగ్గు
బద్ధమైన విషయముగాని కామేచ్ఛను బూర్తి సేయుటకు మా
త్రము సాధనము గానేరదు ఎవ్వఁడు దంపతులయొక్క యీ
ధర్మయుక్తిమైన సంబంధమును గ్రహించి యింద్రియవిగ్రహ
పూర్వకముగా జీవితమున సకల ర్యములను స్వేచ్ఛవై పాట
చేయునట్టి యేర్పరువలెనే తేదేమియు లేదని నిష్కామ భావ
ముతో లాభముననేమి, నష్టముననేమి సమబుద్ధిగల కాడై
భగవదర్పణబుద్ధితో నాచరణసేయునో, ఆ గృహస్థుఁడు మా
త్రమే పరమేశ్వరానుగ్రహమును సంప్రాప్తింపఁజేసికొనుటకు
యథార్థమైన యధికారియగును. మనుష్యుడే జ్ఞానప్రాప్తికధి
కారిగా నున్నాఁడు. కాన నతఁడు తదితర ప్రాణులకంటె
శ్రేష్ఠుఁడుగాఁ బరిగణింపఁ బడుచున్నాఁడు. కామోద్రేకముచే
వివేకము లేనివాడగుట పశుసర్మము. నత్యము విచారించిన
చో నేఁడు మన స్థితి పశువులకంటెను నికృష్టమయి పోయినది.
పశువును జూడఁడు. నేటికిని యవి చాలా నియమములఁ

శాటింనుచునే యన్నవి. గర్భధారణమైన పిదప మాత్రము ప్రసవపు క్రమం కలదుగల మొగపసేపు నెన్నుచైనను తన గర్భంకే గానీయదు. పశువులయొక్క స్థితి యిట్లున్నది. కావుననే మనకంటె బలమున నవి మిగుల గొప్పవిగా నున్నవి. ఇంక మన మెట్లొగ్గియుములను దానులమైపోతిమో పరిశీలించు. పశువులకంటె మిగుల దక్షుల బలము గలవారైనను నాని కొని పొందగా నిందియచాంచల్యము గలవారమయి ప్రకృతి వియనుముల బాటి పనేరకున్నాము. శాస్త్రమెట్లు జెప్పుచున్నదో గ్రహింపుడు:—

శ్లో॥ బ్రహ్మచర్యం సమాప్యైవ గృహధర్మ సమాచరేత్ |
 ఋణత్రయవిమర్శితే ధర్మేశోత్పాదయేత్ప్రజామ్ |

బ్రహ్మచర్యము బూర్తియైన పిమ్మట సమావనావస్థ యందు గృహస్థ ధర్మమునఁ బ్రవేశించి దేవస్థిపితౄణముల నుండి విముక్తుడగుటకయి ధర్మపథిని నొక్క సంతానమును గణవలెను, అని. వాస్తవమునకిట్టి ధర్మబద్ధులగు నిందియ నిగ్రహముగల గృహస్థులు మాత్రమే ఓజస్సంపన్నులు, తేజో మతులు, బలవంతులును గాగలరు. వివాహసమయమున నొక మంత్రముగలదు. ఇయ్యది వరుడు కన్యకతో జెప్పునది.

“ఓం గృభ్ణామి తే సౌభగత్యాయ వాస్తం మయా పత్యై జరదష్టికృతా సః | భగోఽర్యమా సవితా పురధిర్గృహ్యై త్వద్గుహ్యపత్యాయ దేవాః | అమోఽహమస్మి సౌ త్వం సా

త్వమస్యమో అహమ్ సామాహుమస్మి ఋషో ద్యౌరహం
 కృధివీ త్వం తావేహి వివశ వహై సహ శేనో దధావహై
 పృజాం పృజనయావహి పుత్రావృద్ధావహై బహూస్తే సర్వ
 జరదస్త్వయః సంత్రీయా రోచిష్ఠా నుమనస్యమానా పశ్యేమ
 శరదశ్శతం జీవేమ శరదశ్శతం శృణుయామ శరదశ్శతమ్॥”

(పార. కం. 6. 3)

అనగా నో మంగళస్వరూపిణీ! నేను నాయొక్క
 శాంతి, శ్రీ, మహిమ, జ్ఞానము, ధర్మము మున్నగువాని రక్షణ
 కయ్యే నిన్ను స్వీకరించుచున్నాను. నీయాత్మ (అంతఃకరణము)
 నాయాత్మ యెన్నడును భిన్నముగాకండునుగాక! మనమిరు
 వురము నొకపర్యాయమే వార్ధక్యము నొందుదుముగాక!
 భగ్గుడు, అర్యుడు, సవిత్ మున్నగు దేవతలు నిన్ను నాతో
 సంబంధము గలదానినిగా నొనర్చిరి. నీవు నీ గృహకృత్యముల
 నడుపుము. ఓకల్యాణీ! నీదావీరా నాకు శాంతి, శ్రీ, శాంతి
 మున్నగునవి బ్రీకాశము నొందును గాన నీవు లక్ష్మీసమానవు.
 నీవులేక నాకు శాంతి, శ్రీ మున్నగునవి లేనివేయగును. నే
 నేకాకినైనఁ బ్రీకాశములేనివాడ నయ్యెదను. ఓ మంగళ
 స్వరూపిణీ! నిన్నుఁజేరి నేఁ బ్రీకాశవంతుడ నైతిని. ఓఆయు
 వ్యుతీ! నేను సామరూపుడను. నీవు ఋగూపిణివి. ఋకుఁ
 నకును సామమునకును నెల్ల దృఢసంబంధముగలదో ఋకుఁ
 నేక సామమునకును బలము-పత యుండనేరదో, ఇటే నీవు

లేక నాకుఁగాని నాయుండియములకుఁగాని పుష్టి-సత్తయుండ నేరదు. ఓ అద్భుతాంగిని! నే నాకాశరూపుఁడను. నీవు వృథావీ స్వ రూపిణివి పృథ్వ్యాకాశముల కెట్లు అన్యోన్యసంబంధము గలదో, ఇట్లే నీతో నాకు సంబంధము గలదు. కాన నోకల్యాణీ! నీవు నీనున్న నాకాత్మసమర్పణ మొనర్చుకొనుము. మన వివాహ సంబంధము మిగుల దృఢముగానుండునుగాక! మనమిరువురము నిండియనిగ్రహము గలవారముగా నుండవలయును. యోగ్య కాలమున సత్సంతానము నుత్పన్నముఁ జేయుదుముగాక! ఆ సంతతివలని సుఖము మన మచుభవింతుము. ధర్మపద్ధని పుత్రోత్పాదనమైన పిదప నా సంతానము దీగ్భాయుష్యము గలది యగును. మన మిరువుర యంతఃకరణము అభేదము గలది గాఁగా మనమిరువురము తేజోవంతులముగానుండుము. మన హృదయము వైశాల్యము గలదియగుగాక. మనము నూఱు వత్సరములు జీవింతుముగాక. నూఱు వత్సరములఁ జూతుము గాక. నూఱు వత్సరములు (శుభమును) విందుముగాక. (అని వరుఁడు సెప్పుచున్నాఁడు) దీనినిబట్టి యా ధర్మకాలమున నూఱుసంవత్సరము లాయుష్యముండెడిదిని స్పష్టమగుచున్నది. “మన మిరువురము నిండియనిగ్రహము గలవారమగుదుము గాక” అనెడి యీశ్రుతిజ్ఞ [ప్రమాణము] ననుసరించినచో ని య్యది సంభవించును. ఇండియనిగ్రహమే లేనిచో నియ్యది యసంభవమగును. మఱియు బలహతమును, బుద్ధిబల యుక్త

ము లగు సంతానముగూడఁ గల గవేరము నేఁడు ఇంద్రియ నిగ్రహము లేకపోవుట చేతనే మనకు, మన సంతానమునకు నెట్టి దశ యేర్పడినగో చూడఁడు. దేహము కేవలము అస్థి పంజరమే. ఇతఁ మనస్సన్ని ప్రేదహో, భక్త్యాఁగ్మనివేకహూన్య మయ్యెను. కనుకనే నేఁడు మనము “సంతానార్థాహి మై శుచమ్” సంతతినిమిత్తమే సంగమ మనెడి శాస్త్రోక్తిని బరి వాసించుచున్నాము. మహ్నా యాన్యవ్యక్త్యాన్ నుడివెనో గ్రహింపుడు!—

శ్లో॥ ఋతావృణో న్యవారేషు సంగతిర్యా విధానతః॥

బ్రహ్మచర్యం తదేవో క్తం గృహస్థశ్రమ వాసినాము॥
 శాస్త్రమున విధి ప బహిః క్రితీని ఋతుకాలమునఁ దన తర్మపక్షిణో కేవల సంతానార్థమే సాహగ్మము సేయుపుడు షుడు గృహస్థశ్రమమున నుండియు నాతఁడు బ్రహ్మచారియే అని చెప్పియున్నాడు. కేవల ఋతుకాలమునందే స్త్రీతో సంబంధము విధింపఁబడినదిగాని కాలనియములేక నిరాటక ముగఁ గాదని గుర్తించికొనవలెను ఋతుకాలమన సేమియో చెప్పఁబడుచున్నది. స్త్రీ రిషభ్యో బహిష్ఠ) యైన వ్యాని దిన మే ఋతుకాలముగాదు. ఏలయన ఆనాడు ఏదేని గ్రహము గాని, శ్రీ గామనమి, కృష్ణాష్టమి మొదలైన పరవ్విదినములు గారి వచ్చినవో నారోజున స్త్రీసంస్కర్మము నిషేధింపఁబడినది, భగవానుడగు మహువు ఋతుకాలమున స్త్రీసంస్కర్మము కర్త

వ్యనుచి విప్రియుక్తుఁడై, కాని “సన్వితజ్ఞమ్” అని వలికియు
నానిఁ. అనఁగా నాఁతో, నేదే ఁగ్రస్ (పుణ్య) దినమైననో
నాత్రము కూడదని నిఁది ధృఢమున్నాఁడు. ఋతుకాలమును
గూర్చి మఱుమఱుగాఁ జెప్పినది. —

శ్లో॥ ౧౧౫ నవ్యభావికః స్త్రీసా గాత్రయః పుష్కలస్థితాః
విశుభ్రాస్తై గాన్ధి మహాభాగ్ సన్వితజ్ఞమ్ ॥
సా మావాన్య పుష్కలస్థితాః శరీరయా
నియోదతీ - పుష్కలస్థితాః శరీరయా 3 16, 47

సన్వితజ్ఞులైన వీరూపిణి వలె, రవిస్వలకు శం
బుఁడచిన నెదటి నాలుగు రో లతో సహ మొత్తము పదు
నాలు గాన్ధి స్త్రీలు నవ్యభావికైన ఋతుకాలముచి చె
ప్పబడినది ఈ ఁగ్ర నాటికిఁతో మొదటి నాలుగు రాత్రులు
ను ॥ వరాత్రియు ॥ వరాత్రియు స్త్రీసా సగమునకుఁ బనికి
రావు ఇత మిగిలిన పదిరాత్రులు యోగ్యై నవిగాభావింపఁ
బడుచున్నవి. ఈ పది రాత్రులలోను పాడ్యమి, వ్యస్తి, అప్యమి,
ఏకదశి, వ్యదశి చతుర్దశి, పూర్ణిమ యా శిఖణును, వ్యశీ
పాతము, గ్రహణము, శ్రీరామనవమి, శివరాత్రి, విశ్వాష్టమి,
శ్రాద్ధదినము, సంక్రాంతి, ఆదివారము మున్నగు నిష్ఠదినములు
సంప్రాప్తించిన విడిచి పుచ్చి ఆ పదిరాత్రులలో నెన్ని రాత్రు
లు మిగులునో వానిలో సంతానము లేనియెకల సంతానేచ్ఛ
చేఁగాని స్త్రీయొక్కయిచ్చచేఁగాని మాసమంతటిలో కేవలము

ఒకటి లేక రెండు పర్యాయములు మాత్రమే యెవడు స్త్రీసంస-
గము సేయునో, ఆతడు గృహస్థుడైనను బ్రహ్మచారిగనే
పరిణింపఁబడియున్నాఁడు. మనుచుహారాజు మహాకవ్వాటఁ
జెప్పినది: —

శ్లో॥ నిన్ద్యాస్వప్తాసు చాన్యాసు స్త్రియో రాత్రిషు వర్జయన్
బ్రహ్మచార్యేవభవతి యత్ర తతాశ్రమే వసన్॥ (ప్రి 5⁽¹⁾)

పదునాఱు రాత్రులలో, బహుశాఁగింపి ఁడిచి (పర్యా-
దినములు గానిచో పుత్రార్థమై) రెండు పర్యాయములు
స్త్రీసంసగము సేయువాఁడు గృహస్థుడైనను బ్రహ్మచారియే
యగునని దీనికిఁ దాత్పర్యము. రజస్వలతో నెన్నఁడును సంస-
గము సేయరాదు. ఇది యధర్మ మగుటయేకాక దీనిచేతఁ
బలురకముల వ్యాధులును గలుగున; ఇంతియే కాదు. ఆశ్లేష
మఖ, మూల, కృత్తిక, శ్రేష్ఠ, రేవతి, ఉత్తరాభాద్ర, ఉత్తర,
ఉత్తరాషాఢ యీ నక్షత్రములయందును స్త్రీసంసగము నిషే-
ధింపఁబడినది. మఱియు దేవాలయము మున్నగువానియందు,
మార్గము (దారి) యందు శ్మశానమందు, ఔషధశాలయందు,
బ్రాహ్మణగృహమందు, గురువుయొక్క గృహమునందు, వ్రాతః
కాలమునందు, సంధ్యాకాలమునందు, అపవిత్రముగానున్న స్థి-
తియందు, ఔషధ సేవ నానంతరము, మిగుల నాకలియందు,
భోజనానంతరము మిత్రులు లేక పెద్దవారియొక్క
పడకలయందు మలమూత్రముల యొక్క
యవసరమునందు, మనస్సున చింతగానున్నప్పుడు,

ఉదేకము, క్రోధముతో నున్నప్పుడు, వాయుమామము చేసిన పెదప, అలసి యున్నప్పుడు, ఉపవసించిన రోజున ఇట్టి వీచిగుందు స్త్రీస్పృశ యెంతమాత్రము గూడదు. స్త్రీసంస్పర్గ విషయమున గ్రీసు (దేశ) మహాత్ముడగు సోక్రటీసునకు. వారియొక్క ఒక శిష్యునకును జరిగిన సంభాషణ:—

[గృహస్థులకు మాఖ్యముగా గ్రహించదగినది.]

శిష్యుడు:— పురుషునకు స్త్రీసంస్పర్గ మెన్నిమార్లు కర్తవ్యము? సోక్రటీస్:— జీవితములో కేవలము ఒక్కపర్యాయము.

శి:— దీనితో దృష్టి మేర్పడని యెడల?

సో:— అట్లులైన సంవత్సరమున కొక్కపర్యాయము చేయవ

శి:— దీనిని మనస్సు కుదుట పడనిచో? (చ్చును)

సో:— మాసమున కొకపరి చేయవచ్చును.

శి:— అట్లుగూడ నుండలేక పోయినచో?

సో:— సరే! మాసమునకు రెండు పర్యాయములు కాని నా

యనా! ఇట్లు చేయువానికి త్వరగా మరణము గలుగును.

(దీర్ఘ కాలము జీవింపడు.)

శి:— ఇంతకుపై నింకను ఇచ్చ యుండినచో?

సో:— ఆ! అటులనా? అట్లులైన శవముపయి కప్పువస్త్రమును

ధెప్పించికొని యింటిలో హాజరుగా నుంచికొనవలెను. త

రువాత నెట్లులైనను జేయనీ!

వెనుకఁ జూపిన యీ శాస్త్రాదిప్రమాణములను బట్టి

ప్రసంగము సర్వభాషాగ్రంథకరమనియు, నమ్యునియొకత
కులవగా నుండునో అంత తమేలు గలదనియు, మనుష్యుని
యొక్క పారమార్థికమైన శూన్యత్యమునకుఁ గూడఁ గంటియే
సహకారియగుననియు స్పష్టపఱుప బడినది. ఈవిషయమున
లకును వర్తించును కావున శ్రేయస్కాములగు పురుషుల
గాని స్త్రీలుగాని యవస్థయు పైనియమముల, బడి పవ
తత. కొందఱు స్వభావవికల్పమైన కృత్రిమోపాయములతో
సంతాననిరోధము సేయుచున్నారు. ఇట్లు చేయుట పాపము
(అధిక) సంతానోత్పత్తిగాకండు విషయమున నన్నిటికంటెయు
ధర్మయుక్తమైన చక్కని యుపాయము సంపతులు మనఃపూర్వ
కముగా బ్రహ్మచర్యమునకు సాబంధించిన ప్రతిజ్ఞ సేసికొనిన
యే. బ్రహ్మచర్యముపానముచే నిహపరలోకములు సిద్ధించును
ఇది నిష్పగు సంక్షేపముగా సూత్రక పమున బ్రహ్మ
చర్యరక్షణనుగూర్చి సాంఘికములు, వ్యక్తిగతములు నయి
యున్న కొన్ని నియమముల నిట దెలుపుచున్నాము. ఇవి మన
శయు సేయదగినవి. వీని బ్రయత్నపూర్వకముగా నాచరణ
తోనికిఁ దీసికొనిరావలెను.

—1 బ్రహ్మచర్య రక్షణోపాయములు. 1—

1. బాహ్యవివాహము సర్వభాషా త్యజింపవలెను. కనీసము 25 సంవత్సరములకు లోపుగా బాలురకును, 16 సంవత్సరములకులోపుగా బాలికలకును వివాహము సేయరాదు.

2. వృద్ధవివాహముల నెంతమాత్రము జరుగనీయరాదు.
3. బ్రహ్మచర్యమునకు సంబంధించిన యాశ్రమముల స్థాపితవలెన. వానిలో బాలురయొక్క బ్రహ్మచర్యరక్షణకయి మంచి కట్టుబాట్ల నేర్పఱచి ధర్మపద్ధతిని బాలురకు విద్య నుకూడ గఱపవలెను. కనీసము 25 సంవత్సరముల వయస్సునకు బాలురు ఆశ్రమములో నవశ్యముండవలెను.
4. చాలా యవధి యుండగ నే—ముందుగా బాలబాలికల వివాహావస్థ సూచరాదు.
5. బాలబాలికల 5 రమణీయమైన దుస్తులను లేక ఆభరణములను ధరింపనియరాదు.
6. శ్రోగారాస్త్రయుక్తులగు సోమస్మృత, హిందీ లేక అన్యభౌషాణావ్యములు నాటకములు, నవలలు మున్నగు గ్రంథముల ప్రచారము నాటక పఠపవలెను. బాలబాలికల చేతులలో నిట్టి పుస్తకముల నుంచరాదు. పాండిత్యము (తాకికజ్ఞానము) గూడ నుండవలె ననెడి నృప్తితో విద్యార్థులచే నిట్టి గ్రంథముల బరింపించరాదు.
7. ఇట్టివే యగు నాటకములను—సనీమాలగును బాలురను బోధియరాదు. కాగును బోధరాదు.
8. ఉద్రేకమునుగూర్చు పదార్థముల భుజింపరాదు. (ఎక్కువ, కారము, ఆవాలు, మసాలావస్తువులు, ఆవకాయమున్నగు నవి, (అతి) పులుపు (అతి) తిపిగల వస్తువులు మిగులవే-

పదార్థములు, ఇట్టివానిని భుజింపరాదు. అన్నమును బొగ్గుగా నమలి తినవలెను. భోజనము ఎప్పుడును సాధారణమైనదిగను, అప్పుడె తయ్యార్చిదిగను నుండవలెను. కాలనియముగూడ [ఒక జాముకుపైన, రెండు జాములకు లోపు] ఉండవలెను (రాత్రి) భోజనాన తరమేనిని ప్రారంభించరాదు.

9. నిత్యము ప్రాతఃకాలము, సాయంకాలము బహిరంగమైన గాలిలో కాలినడకతో నాచారము సేయవలెను

10. రాత్రి త్వరగా 9 లేక 10 గంటలకు పరుండి ప్రాత కాలమున బ్రహ్మచూళాస్త్రమునందు 4 గంటలకు ముగ్ధానియా పడకపైననే యుండరాదు పరుండటకు పూర్వము మూత్రవిసర్జన చేసియే పరుండవలెను. బుద్ధిమాతులకు స్త్రీపురుషులు పరస్పరము నగ్గూదగ్గూగా శయనింపరాదు రాత్రి భగవద్ధ్యానము సేయుచు అట్టి నిద్నాప్రవలెను. ప్రాతఃకాలమున మేల్కొనుటతోడనే మఱల ధ్యానము సేయవలెను. పరుండి లేక అటనే కూర్చుండి ధ్యానము సేయరాదు.

11. దుస్సహవాసము సర్వథా పరిత్యజింపవలెను. స్త్రీసంబంధమైన చర్చ యెన్నఁడును సేయరాదు. ఇట్లే స్త్రీయు అన్యపురుషచర్చ సేయరాదు.

12. దంపతులుగాక ఒంటరిగా మఱొకనియొక్క స్త్రీతో, బురుషుఁడుగాని, మఱొక పురుషునితో స్త్రీగాని సంభాషణ

సేయరాదు. ఇట్లే ఒంటరిగాఁ గూర్చుండరాదు.

13. స్త్రీలవైపెన్నఁడను దృష్టిని బోసీయరాదు. ఒకవేళ పోయిన మాత్రుఁ సోదరి భావన అధవా భగవద్భావన సేయవలెను. ఇట్లే స్త్రీలును పురుషులఁ జూచినప్పుడు పితృ-సోదరి-భగవద్భావన సేయవలెను.
14. ఒంటరిగా నుండవలెను. లేదా, సజ్జనసహవాసము సేయవలెను. సంగ్రంథములఁబరింపవలెను. రామాయణ-భారత-భాగవతాది గ్రంథములలోని మంచి ఘట్టములఁ జదువుచుండవలెను. అర్థ సహితముగ తప్పక శ్రీమద్భగవద్గీతను నిత్యము పారాయణ సేయవలెను.
15. దగ్ధ-పోకు సర్వధా పరివ్రజింపవలెను. పోకు, శృంగారము వీనిచేత కామము వేలాఁచునని గుర్తించుకొనవలెను. నేను ఇతరులకు మనోహరముగా గనపడవలెననియే వాస్తవమునకు శృంగారము చేసికొందరు. ఇట్టివారు స్వయముగా భ్రష్టులయి యితరులనుగూడఁ బతితులఁ జేసివేయుదురు.
16. ఆత్మరు-సెంటు అంటించికొనరాదు. ఫేషన్ గానుండరాదు. కేశముల నలంకరింపరాదు. మాటిమాటికి అద్దముతోముఖమును జూచికొనరాదు. పెదవుల నెట్టిగా జూపురలంపుతో తాంబూలమును వేసికొనరాదు. ఇది గృహస్థులకుఁ బ్రహ్మచారులకు సర్వధా నిషిద్ధము. మద్యము-షర్బత్ -

మున్నగువానిని సేవింపరాదు. ఉదేకమును గూర్చు నౌషధముల వాడరాదు.

17. మలవిసర్జన లేక మూత్రవిసర్జన చేసిన పిదప గుహ్యవయవములఁ జన్నిటియో పరిశుభ్ర మొనర్చవలెను. మలమూత్రముల నిరోధింప (ఆప) రాదు.

18. సాధ్యమైచంతవలన పెద్దవారు సముత్తము నిత్యము చన్నిటియో స్నానము చేయవలెను.

19. నియమపూర్వకముగా వ్యాయామము సేయవలెను. యథాశక్తిగా నిత్యము కొన్ని యాసనములు వేయుట, ప్రాణాయామముఁ జేయుట మేలు.

20. లోకుల లంగోళి లేక కౌపీనము వనశ్యము ధరింపవలెను.

21. భగవద్విగ్రహములను నిత్యము ప్రేమ (భక్తి) పూర్వకముగా దర్శింపవలెను. నిజమైన సాధువులను, మహాత్ములను మహాపూర్వముగా సేవింపవలెను.

22. నిత్యము నియమముగా కొన్ని గ్రుటలు పరమాత్ముని భావనము సేయవలెను.

23. ఏ వ్యభిచారి లేక వ్యభిచారిణిని గుఱించిన చర్చ సేయరాదు. అట్టివిషయముల వినరాదు. అట్టివారియొద్దనే కూర్చుండరాదు. ఏలయన నిదియే ప్రమాదకరము.

24. ఇతరు లనుకొనుటకుగాక ఎడతెగకుండు భగవన్నామమును జపించుచుండవలెను. శాస్త్రసహాగూఢ మిభితియుఁ జేసి

చేయుట మిగుల మంచిది. కామము జాగ్రత్తమైనప్పుడు రామాయణమును బంపవలెను. లేక నామజపమును తీవ్రముగా జేయవలెను. గట్టిగా భగవన్నామసంకీర్తనను జేయవలెను. నామజప, నామసంకీర్తనములయెరుట కామ మెఁగ్గఁడును నిలువఁజాలదు. దీనికి ఇయ్యదినుభవపూర్వకమైన సిద్ధప్రయోగము.

25. జగత్తునందు వైరాగ్యభావన గలిగియుండవలెను జగత్తు ప్రతిక్షణము నశించుచునేయున్నదనిస్మరింపఁచుచుండవలెను

26. స్త్రీయొక్క రూపము-సౌందర్యముపై పురుషుడును, పురుషునియొక్క రూపము-సౌందర్యముపై స్త్రీయు దోషమును గ్రహించుట నేర్చుకొనవలెను. చర్యముచేఁగప్పఁబడిన యీ శరీరమునందు రక్తము, మాంసము, మలమూత్రములు, ఎముకలు ఇవి యన్నియు నసహ్యములే యని మాటిమాటికి స్మరించుచు పరస్పరసౌందర్యమును మఱచిపోవలెను.

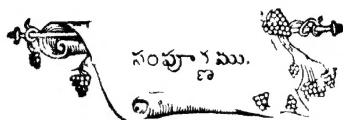
27. మానసమునకు రెండు లేక కలిసిన ఒక్క ఉపవాసమైక ని. జేయవలెను. ఉపవాసముని పరిశుభరముజేయరాదు.

28. మహాత్ముల, విరుల, బ్రహ్మవారు చక్రతల స్మరింపఁచుచుండవలెను.

29. నమస్త భూతములయందును భగవద్భూతనసేయవలెను

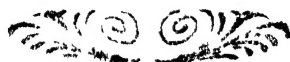
30. మనయొక్క చివరిలక్ష్యము “బ్రహ్మచారి” యన మఱు
వకును.

హరిః ఓం తత్ సత్.



ఈ గ్రంథకర్త యొక్క రచనలలో⁴⁷⁵⁸

ము ద్రి త గ రం థ ము లు



1. శ్రీనిష్ఠు సహసీ నామ (శకరభాష్యాను వాదము)
2. పశ్చిమతరి (తత్పర్య సహితము)
3. నారద భక్తిసూత్రములు (తత్పర్య సహితము)
4. ముక్తిగీత (తత్పర్య సహితము)
5. స్వేచ్ఛాపాద ధర్మము (తత్పర్య సహితము)
6. బ్రహ్మచర్యము, షడి మీ హస్తగతము)

ఆ ము ద్రి త ము లు.

1. గీత-శకరభాష్యాను వాదము
2. గీత-శంకరానంద వ్యాఖ్యాను వాదము
3. శ్రీగోవిందదామోదర స్తోత్రము
4. అద్వైత-ఆర్యా పంచకము

సావమి శుద్ధచైతన్య,
తైలానాశ్రమము,
కాళహస్తి

శ్రీ హ రి :

బ్రహ్మచర్య మ హి మే

1. బ్రహ్మచర్య పరిపాలన చే మోక్షము సహజముగానే సంప్రాప్తించును.
2. బ్రహ్మచర్య పరిపాలన చే ప్రపంచము విజయమునకు కూకగలదు.
3. బ్రహ్మచర్య పరిపాలన కే మర్దుడు మృత్యువును జయింపగలడు.
4. బ్రహ్మచర్య పరిపాలన చే కీనీ నుచు నిజీవనోరక్షణ యుగమును ది.
5. బ్రహ్మచర్య ప్రభావముముచే లక్ష్మణుడు ఇంద్రుని జయించిని మేఘనాదుని చంపివేసెను.
6. బ్రహ్మచర్య ప్రభావముచే హనుమంతుడు రావణుని లంకను దహించి వేసెను.
7. బ్రహ్మచర్య ప్రభావముచే కృష్ణుడు మృత్యువును సావధీన పఱచుకొనెను.

నూరా. నారాయణ గుప్త

